ԺԶ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 3906 — 7/19 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1899 — 7 ԲԱՄԱԶԱՆ 1316 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ

درعلیه ده‌علمه غازتسی اداره‌خانه‌سی (آروره)
ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեան խաճ

Directeur du Journal "AREVELK
Galata. CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոլսոյ եւ գաւառներու համար տարեկան. 140 Գրո
» » » վեցամսեայ. 70 »
» » » եռամսեայ. 40 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրէ
» » » վեցամսեայ. 20 »

Դրամի փոխանակ թոսպայի փուլ կ'ընդունուի, 115 դրուշ փուլը 100 դրուշի հաշուով:

Յղուելիք թղթատարի ծախքը բաժանորդներուն կը վերաբերի:

Յանուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ.

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԹՐՔԱԶԱՅՈՑ ՄԷՋ 1898ԻՆ

Բ.

Ինչպէս զուտ գրական, նոյնպէս բանասիրական կարեւորութիւն ունեցող դիրքեր գրեթէ չունեցանք այս տարի, ոչ Վիէննա, ոչ Վենետիկ և ոչ Պոլիս: Բանասիրական երկասիրութիւններուն մէջ ուշագրաւ է միայն «Ուսումնասիրութիւնք Հին Կտակարանի անվաւեր գրոց վրայ», զոր գրած է Հ. Բարսեղ Վ. Սարգսեան, «Ագաթանգեղոսի հմուտ ուսումնասիրողը: Իսկ Տ. Մուշեղ վարդապետի Դիւիդոր Նարեկացիի վրայ գրած ուսումնասիրութիւնը և Տ. Բաբկէն վարդապետի՝ Եղիշէի վրայ գրած աշխատութիւնը, որոնք այս տարի վարձատրուեցան Իզմիրլեանց մրցանակով, դեռ կը մնան անտիպ:

Այս տեսակ գրուածքներու համար ալ պէտք է դիմել պարբերական հրատարակութեանց: Ինչպէս ամէն տարի, այս տարի ալ Հանդէս Ամսօրեայ և Բազմավէպ գլխաւորաբար, և քիչ մըն ալ Պոլսոյ հանդէսներն ու թերթերը հայթայթեցին հայ բանասէրներուն բաւական կարեւոր ուսումնասիրութիւններ այդ ճիւղին վերաբերող: Այս ամիսի տեսութեան շրջանակը չի ներեր ծանրանալ հոս անոնց վրայ: Կը բաւականանամ միայն յիշատակելով առանց հեղինակներէն երկու Թրքահայ երիտասարդներ, Հաւհաննէս Աճառեան և Յովհաննէս Գազանճեան, որոնց առաջինը Բազմավէպի մէջ հրատարակած է «Քննութիւն Ագաթանգի բարբառին», և երկրորդը Հանդէս Ամսօրեայի մէջ «Ուսումնասիրութիւն մը Եւագրիոս գաւառաբարբառին» վրայ: Այս աշխատութիւնները՝ որոնք է վեր կը հանեն երկու կարեւոր գաւառաբարբառներու յատուկ նկարագիրները, մեծ կարեւորութիւն ունին հայ լեզուաբանութեան տեսակէտով, և փափաքելի է որ գաւառացի գրագէտները հետեւին Գազանճեանի և Աճառեանի օրինակին:

Իակ ինչ որ կը վերաբերի գիտական հրատարակութեանց և գապաղիրքերու, սակաւաթիւ գործեր միայն տպագրուեցան այս տարի, որոնք արդիւնք ըլլան լուրջ աշխատութեան: Առաջին կարգին վրայ պէտք է յիշատակել Հ. Դ. Մէնէվիշեանի «Գիրք գրելու արուեստը», որ կը պարունակէ օգտակար տեղեկութիւններ և խորհուրդներ ամէն առնոց համար, որոնք հետամուտ են գրական աշխատութեանց: Նոյնպէս Ն. Տիւզեճեանի «Յորդնական հայմարակալութիւն», ճոխ և օգտակար աշխատութիւն, զոր ամէն վաճառական պէտք է ունենայ իր սեղանին վրայ և զոր այս էջերուն իսկ մէջ այնքան ձեռնհասութեամբ գնահատեց մեր գիտական հմուտ աշխատակիցը Յովսէփ Եուսուֆեան: Եւեայ յիշատակելի են Տօքթ. Տաղաւարեանի «Մանրէաբանութիւնը և «Առողջապահութիւն»: Բանասէր բժիշկը Պոլսոյ միակ հայ գրողն է, որ վերջին տարուան մէջ հրատարակած է երկու գիրք հայերէն, առանց յիշելու ֆրանսերէն տետրակ մը, L'univers et sa formation: Ակնյայտ պատրաստած է նաև հայ քաղաքակրթութեան վրայ ուսումնասիրութիւն մը մինչեւ 1875, ստուար հատոր, որմէ քանի մը անտիպ մասեր հրատարակուեցան Արեւելքի մէջ, Սկսնակ Բանասէր ծանկանուններ տակ, և որ անշուշտ պիտի ներկայանայ իմպրեսնց մրցանակի յանձնաժողովին: Ցիշատակութիւն մըն ալ Պ. Ա. Ե. Պոյաճեանի «Ընթերցարան»ին, միջնակարգ կանոնաւոր աշխատասիրով պատրաստուած դասագիրք մը, որուն նմանները դժբազդաբար քիչ կը տեսնենք:

Ահա մանրանկար համայնապատկերը Թրքահայոց այս տարուան կարեւոր գրագոյն հրատարակութեանց: Թերեւս գտնուին ուրիշ նշանակելի աշխատութիւններ ալ որոնք վրիպած ըլլան ուշադրութենէս, սակայն ապահովաբար անոնք չատ մեծ տեղ մը չեն գրաւեր: Կը տեսնէք որ օրաթերթերէն ու պարբերական հրատարակութիւններէն դուրս, մեր գրական գործունէութիւնը ոդորմելի բան է, և այս մասին անվիճական դարման մնացեալ է: Այդ դարմանը առաջարկուած է արդէն: կազմել հրատարակչական մարմին մը, և հրատարակել պատրաստուած կարեւոր գրական աշխատութիւնները, հեղինակի վարձք վճարելով: Քանի մը հարիւր ոսկիով գլուխ հանելի գործ մը կրնայ ըլլալ այս գործին ձեռնարկող ուսումնասէր հարուստներ չկո՞ն արդեօք մեր մէջ:

Թրքահայ գրականութեան յիշատակելի դէպքերէն մէկն ալ՝ անցած տարի՝ Հ. Դ. Զարբհանէլեանի գրական գործունէութեան վանամեայ յոբելեանն էր, զոր ոտնից Վենետիկի Մխիթարեան Միաբանութիւնը յուներին: Հին և նոր մեր գրականութեան պատմութիւնը չատ բան կը պարտի այդ ծերունի վանականին, որ գժբախտաբար հիմայ ալ քաշած է ասպարէզէն, աշխատութեան անկարող դարձած՝ տարիներու բեռին տակ, այնպէս որ իր Մատենագիտութեան արքագրուած և ճոխացած երկրորդ տպագրութիւնը, ո՛պիտի կատարուի այս տարի, ո՛րչ մի օրուն ներու խնամքին կը կարօտի հոգեպարակ եղելու համար:

Այս տարեկան ամիսի տեսութեան վերջը աւելորդ չեմ համարիր յիշատակել այն ձեռնարկը, զոր Աստուածաշունչի Ընկերութիւնը ըրաւ փոխելով նոր սրբագրութիւն մը կատարել տալ Աստուածաշունչի աշխարհաբար թարգմանութեան: Մաս մը թարգմանելով իբր նմոյշ ղրկուեցաւ հայ բանասէրներու, որոնց դիտողութիւններուն այլազան հանգամանքը արդիւնք ունեցեր է առայժմ յետաձգել այդ թարգմանութեան սրբագրութիւնը, և այնպէս դատուեր է թէ, արգի պայմաններուն մէջ, դեռ կարելի չէ կատարել այդ թարգմանութիւնը աշխարհաբարի մը որ ընդունելի ըլլայ ամբողջ ընթերցասիրաց մը համարած է այցելել հիւանդներու և չքաւորներու: Այդ սրբելի ծերուկ կինը, առանց ընտանիքի և մերձաւոր ազգականի, հակառակ իր քէնի դարձած մազերուն, դեռ կ'աշխատի ու կը տքնի գաստիարակութեան և դիտութեան գործին համար:

Որոշեցի երեքալ խոյն իր սեղեակը և խնդրել իրմէ, որպէս զի առանց անգազան նպաստութիւն մը նկատելու իմ հասկացողութեանս, թոյլ տար ինձի ընդօրինակել իրեն, ցաւակիրներու բրած իր ուխտագնացութեան մէջէն:

Բայց մտածեցի որ լաւագոյն պիտի ըլլար եթէ նամակ մը գրէի իրեն. տասը աւելի ազնիւ պիտի կարենայի բացատրել իմ զգացումներս: Վերջապես նամակս գրեցի և սպասումիս մը միջոցին զրկեցի անծանօթ ծերունիին սենեակը: Սրտատրոփ կը սպասէի նամակիս պատասխանին, երբ գամ մը վերջը, դանդաղ գոռոզ ձայնը առաջնորդեց զիս ճաշարան. հոն, տասնուչ դէմքով տնօրէնուհիս, գոռոզ նայուածքով մը մատեցաւ ինձի և յուզեալ չեշտ մը ձայնին մէջ՝ «Ամենայն սիրով կը տանիմ զքեզ հետս, զաւակս բարւ»:

Կէս օրը երկու ժամ անցած էր, երբ մէկտեղ դուրս եւանք ու նոյնս վոքրիկ տղոց հրանդանողը դացինք: Անմեղութեան մանկիկներ իրենց տժգոյն և ցաւատանջ դէմքերը կը տարածէին փոքրիկ մահճակալներու վրայ: Հիւանդապահ կիներ իրենց պաշտօնին պահանջած ըղձալի փութկոտութեամբը կը գաղտնացին այս տագնապալի մանկութեանց չորքը: Ճշդիչ տպաւորութիւն մը կ'ունենար մարդ երբ կը տեսնէր այս ագաքը, որոնք դեռ կեանքին անգիտակ, արդէն իսկ ծանօթացած էին ցաւին: Անոնք դիտէին որ այդ իրենց Քրիստոս մանուկը աշխարհ պիտի գար. ամէն տեսակ իրաղալիքներ պիտի բաժնէր իրենց. աղուոր ուտելիքներ պիտի տար. բայց ալեւոր կարողանայինն խաչ արդեօք անոնց հետ, պիտի կարողանայինն ուտել այդ աղուոր բաները: Չէ՛, գիտէին, գրեթէ վստահ էին որ չպիտի կարենային խաղալ և ոչ ալ ուտել հասով բաներ:

Երբ սրբելի տնօրէնուհիս երեւցաւ այս պզտիկներուն, տժգոյն ժպիտ մը հալեցաւ անոնց մատաղ չրթունքներուն վրայ: Տնօրէնուհին ընտանի դէմք մըն էր իրենց համար. մայրական քաղցրութեան պէս բան մը կը ծորէր այս կնոջմէն և կը պարուրէր այս պզտիկները: Գնաց ամէնուն քով, համրուրեց, անուշ խօսքեր ըսաւ իրենց, և գգուանքներու ու փայփայանքներու մէջ ամէնէն տաք բարեմաղթութիւնները ըրաւ:

Երջանկութեան ճառագայթում մը կար ծերուհիի այս սրբելի դէմքին վրայ, երբ մեկնեցանք հիւանդանոցէն: Ապա գացինք երկու զաւակներու տէր խեղճ այրիի մը տունը. աղքատութիւն, խեղճութիւն կար այդ թշուառ բնակարանին մէջ, բայց այդ ամէնուն հետ կար նաև կատարեալ մաքրութիւն և կանոնաւորութիւն: Տնօրէնուհիս կողմէ առաւօտէն ղրկուած էին արդէն հոն ինչ որ պէտք էր տօնելու համար Ծնունդը: Տղաքը ցնծութեամբ նետուեցան Տնօրէնուհիին վիզը և տանտիրուհին երկչոտ չարժուելով մը մօտեցաւ անոր, չնորհակալութեան անվերջ խօսքեր մրմնջելով: Սիմիմարական բառեր, քաշալերանքներ և բարեմաղթութիւններ ուղղեց Տնօրէնուհիին իրենց, առաքեալ նեղչչումով: Եւ ես, տեսնելով ու մարկ ընելով այս ամէնը, կը հիանայի և ուրախութենէ կ'արտասուէի ներքնապէս:

Այդ յարկէն դուրս ելանք, ուրիշ հիւանդներու և անկարներու այցելութիւն տալու համար:

Գրեթէ իրիկուն էր, երբ գացինք աղքկաց որբանոցը: Որբուհիները գրեթէ մեծ մասամբ ամէնքն ալ մեկնած էին: Գիծոտ անձեր հրաւիրած և տարած էին զանոնք իրենց տուներէն, որպէս զի գէթ այս տօնական օրերուն մէջ, խեղճերը հեռանան իրենց որբանոցի ցաւալի չարկէն, և կարենան ընտանեկան չրջանակի մը մէջ անցընել ցնծութեան քանի մը օրերը: Հինգ հատ կային դեռ տակաւին: Տնօրէնուհիին խնդրանքին վրայ, Թղթատուեցաւ որ այդ հինգ որբուհիներն ալ մենք առանձնք տանինք: Մուխը բոլորովին կտրած էր երբ գոլորց հասանք. ամէն բան պատրաստ էր գիշեր և այս որբուհիները ընդունելու համար,—տաքուկ սենեակներ, զարդարուած սեղան, ընծաներ և մաղթանքներ:

Երբեք չպիտի կարենամ մոռնալ այն տեսարանը, երբ տնօրէնուհիս սրտին վրայ սեղմելով այս որբուհիները, սիրուն ընծաներ նուիրեց իրենց: Ուրախութիւնը չառագանեց իրենց այտերը և երախտագիտութիւնը թրջեց իրենց աչքերը: Պատշաճ և աւելի տաք բառերով իրենց չնորհակալութիւնը յայտնելու մրցում մը սկսաւ իրենց մէջ. բերանը կ'արտաքերէր ինչ որ սիրտը կը թելադրէր, և Աստուած գիտէ որ սիրտը չատ անուշ բաներ կը թելադրէր իրենց: Ես ալ իմ բաժինս դնելեցած էի սակայն: Ինձի ալ թեքած էին ծրար մը նամակներ, որոնք գեղեցիկ Christmas Cardեր կը պարունակէին Անգլիայ չորս հազուրէն եկած: Ընկերուհիները էին որ ղրկած էին զանոնք իրենց հայ բարեկամուհիին: Սիրելի ընկերուհիներ, որչա՜փ չնորհակալ էի իրենց այդ գողտրիկ մտածումին համար: Հրճուանքի փայրիկեաններուն մէջ չէին մոռցած զիս:

Չնորհակալ էի իրենց բոլոր սրտագին, Ծաղումը կը սեղմէր իրենց ձեռքերը և արցունքը կ'այրէր աչքերս: Կ'ուզէի լալ, բայց ամչկ կ'ուզէի ինդալ այդ պահուն: Գրքութեան, երախտագիտութեան, և ուրախութեան այս ողողումին մէջ սկսաւ և վերջացաւ մեր Ծնունդի ճաշը: Մեր սեղանը եղաւ սիրուն և եղբայրութեան սեղան: Մեր տնօրէնուհիին ճերմակ մազերը, որոնք լուսապսակ մը յօրինած էին իր ձախին շուրջը, պաշտել կու տային մեզ ծերութիւնը, որ գիտէր այդքան սիրել մանկութիւնը և պաշտպանել զայն:

Ժամանակը բաւական ուշ էր, երբ հաւաքարար գիշերային աղօթքնիս ընծեցինք վերջը առանձնացանք մեր պէնճկներէն: Ծուղուած էի և քունը փախած էր աչքերէս: Անվերջ վտածումներ խոնուած էին խեղճ ուղեղիս մէջ. օրուան տպաւորութիւնները կենդանի էին և կը մոռնայի իմ սիրելի տնօրէնուհիիս վրայ, որ Քրիստոսի անունով գիտութեան այդքան գործեր տեսած էր այդ օրը. և յուսալի էր որ չատեր ալ կային իրեն պէս բայց անդին չկային տնտարերները ալ որոնք, հարուստ տուներու մէջ քաշուած, ամենափոքր մխիթարութիւն մը անդամ կը զլանային աղքատներու: Լոյս պէտք էր տանոնց, և Ծիուս պիտի ծնէր նոյն գիշեր, պարզուկ ախոռի մը մէջ, լոյս ու խաղաղութիւն բերելու համար: Եւ ես, ծնրադրած մութ սենեակիս մէջ, տարիներ առաջ խեղճուկ եկեղեցիի մը մէջ լսած «Հովիւք երգեն ընդ հրեշտակաւ» ծեացորդները մտքիս մէջ, կ'արտասուէի ու կ'աղօթէի:

ՆՈՒԱՐԴ

ՍԲՎԱԶԻ ՈՐԲԱՆՈՑԸ

Ուրախութեամբ կը փութամ հաղորդել թէ վերջապէս Սբվազ ալ ունեցաւ իր Ազգ Որբանոցը՝ մեր Առաջնորդ Սբրբազան Հօր ջանքերով, և այսօր Թոգատի վիճակէն և Սբվազէն առնուած որբերու թիւը բարձրացաւ 180ի: Ինչպէս կանխաւ հաղորդեցի Արեւելքի, քաղքիս Ս. Սարգիս եկեղեցւոյն շրջափակին մէջ գըտնուած ներսէսեան վարժարանը յատկացուեցաւ Որբանոցին՝ որ գանուած ազգասէրներու մէջ գէթ առ այժմ ամէնէն չքնաղ տեղն էր: Ութ անդամէ բաղկացած խնամակալութիւն մը կազմուեցաւ Առաջնորդարանի կողմէ՝ որոնք հիմակուընէ կ'աշխատին պատրաստելու և արդիւնաւորելու հետզհետէ այս մարդասիրական գործը: Խնամակալութեան անդամները քիչ չատ ծանօթ անձեր են:

Ինչպէս յայտնի է, մեր այս Որբանոցին համար Մոսկուայի բարեպաշտ ազգայիններու կողմէ Ազգ. Պատրիարքարանի տրամադրութեան տակ գրուած 20 ոսկւոյ ամսաթոշակը կայ միայն՝ որով հազիւ քառասուն որբ կրնան խնամուիլ: Ինդիր է թէ 180 որբերը ինչո՞վ և ինչպէս պիտի խնամուին: Սբվազի համար եթէ քիչ մը բարի կամեցողութիւն կենայ՝ նախանձելի հաստատութիւն մը կրնանք ունենալ և օգտակար ծառայութիւն մը մատուցանել ամբողջ վիճակայիններուն, որանք սիրաչօժար տրամադիր են մասնակցելու միշտ այս որբարին մ'գործին: Հին որբանոցը՝ վեց ժամ դասաւանդութեամբ: Առաջնորդ Տ. Գեղոս արքեպիսկոպոս եռանդով փարած է այս բարի գործին, և չբաղբը 2-3 անդամ անձամբ կ'այցելէ այդ փոքրիկներուն՝ հաչառակ իր ծեր վիճակին և սաստիկ ձմեռն, զի չենքը բաւական հեռու է Առաջնորդարանէն: Գալով որբերու սնունդին, առաւօտուն ապուր և քիչ մը հաց կը տրուի, կէս օրին հաց ու պանիր, երեկոյին ալ մսեղէն կ'րակուր մը:

Որբանոցի մասին այսքան տեղեկութիւն բաւ համարելով, և տեղւոյս վիճակային գործերու նկատմամբ յաջորդով գրել խոստանալով, կը փութամ ծանուցանել թէ Ազգասէր Սուլթանին ծննդեան տարեդարձը փառաւորապէս տօնուեցաւ հոս. չորհաւորական այցելութիւններ ընդունուեց քաղաքիս Վսեմ. կուսակալը կառավարական ազարանքին մէջ: Կրօնական հաստատութեանց պետերը, ինչպէս մեր Առաջնորդ Սբրազան Հայրը՝ Օսմանլիի և Մէհմետիէի պատուանշաններն ի կուրծս՝ այցելեց Վսեմ. կուսակալին, որ պատուասիրեց զայն: Իտատիէի, ինչպէս նաև Հայոց, Հռոմէականաց և Ծուներց վարժարաններու սաները մասնաւոր ուղերձներ մատուցին և երգեր երգեցին: Վսեմ. կուսակալը սիրալիր կերպով ընդունեց զանոնք և հրամայեց չաքար բաժնել:

Տ. Ս ՓԻՐԻՇԵԱՆ

26 Դեկտ. 1898 Սբվազ

ՍՈՒՐԲ ԵՐԿԻՐ ԵՒ ԻՐ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԱՅՐԵՐԸ

Ժ.

ՄԱՐ-ՍԱՐԱՔԻ ՄԵՆԱՍՏԱՆԸ

Նուսայպին, 20 դեկտեմբ.

Պաղեստին այցելողի մը համար հարկ է միանգամ երթալ ու տեսնել Մարսարքի մենաստանը՝ ո՛չ նուազ քան ուրիշները հետաքրքրական իր պատմական, աւանդական ու տեսլական նկարագիրներովը:

Թող հանի՛ ուրեմն ընթերցողը, երեք չորս ժամ իսկի հետ քառանթոր ու վատակաբեկ, եկնել մերթ ժայռերու ոտիքուն վրայ, իջնել չամախ լեռներու վտակարներուն մէջ և, ո՛չր ուրեմն, հանգիստ առնուլ հազար հինդ հարիւր տարուան յիշատակներէ ծանացած այդ նկարագրական ընդարձակ մենաստանին մէջ, ուր բաժակ մը ջուր ցուրտ ու պաղպաղուն, կամ, գաւաթ մը թէյ տաք ու պղպջուն պիտի ամոքէ անշուշտ ճանապարհին պատճառած տաղտապը:

Կը թողունք նկարագրել Բեթլեհեմը մեր հետն, կը վարձկինք քարտէս ու խորտուբորտ ծորձորներու մէջ, անդադար կ'ելլենք ու կ'իջնենք, մերթ ոլորուն նրբուղիներու մէջ, մերթ բարձրադիտակ գահաւանդներու վրայ՝ որոնց զգլխիչ կուչափէշ անցնելով կը դիտենք եռտեռում մը անհատում բլուրներու, լերկ ու ամայի:

Լեռներու այս խառնակ մակերեւոյթին վրայ չենք տեսներ բնաւ նշոյլ մը կանաչեղէնի և ո՛չ իսկ հետք մը բուսականութեան: Սպոմասրգուին «անապատի ճնճղուկը» անշուշտ պիտի մեռնէր այստեղ՝ չկրնալով գտնել խոտի ծղոտ մը ուտելու համար: Սուրբ Երկրին անկրկին բոլոր լեռները իրենց ոքղուկներով (ուղտափուշ), թփիկներով ու ցանցառ ձիթենիներեքով մրգատուններ պէտք է համարուին՝ բաղդատմամբ Մար-Սաբայի այն դժնդակ անապատին: Արեւը, ամառ թէ ձմեռ, այնպիսի սաստկութեամբ կ'այրէ կը տօչորէ այս լեռնաձիկներն որ լոյսը, անէծքի հրկիզներուն վիսակ ուրախութիւնը, անհրապոյր է այս վայրերուն համար:

Ո՛ինդեւս հիացման հետ խառն այս արտասովոր տեսարանը կը պարարէ մեր աչքերը, իստութեւ յանկարծ, խորի մը մէջնեղէն, կը բարձրանան Մար Սաբայի աշտարակները:

Կեդրոնական Ձորին չոր ու ցամաք հեղեղատին մէջ, երկու բարձր պատերու միջեւ, չրջապատուած թանձր պատնէշներով և կանճնած ժայռի մը, անհետ ես ու հատուածուտ, երեւան կու գայ կարծես չէնքերու անվերջանալի աշխարհ մը ուր եկեղեցի, մատուռներ, սենեակներ, ննրանոցքներ, սանդուղներ կան. եւեւէ եւս չարուած անհամար յարկեր կը կազմեն, ուր տեղ տեղ կ'ընդհատին որմերը անոք տալու համար անճաւներու, այրերու ու պէս պէս խորչիկներու, և ուր, սենեակներէ սենեակ, պատրաստ պատրաստ, մատուռ մատուռ առաջնորդելու համար, բիւրաւոր ելեւէջներ իրարու հետ կը մըրցին: Ո՛ւր թողունք պարտէզները որ կայծակ օդին մէջ կախուած, իրրեւ ի հեծուկս եւեթ չարուած են մկկակէ գերբիվեր իրենց աղքատիկ կանաչազարդերով դէմ յանդիման կեդրոնական ձորն ի վեր՝ լերկ ու ժայռատ լեռներուն:

Բազմաթիւ են խցիկները, չատերը ժայռերու մէջ ձեւացուած, ուր միանձնեաց՝ տատրակներու պէս, բոյն դրած են իրարու վրայ կարգաւ. կան նաեւ պանդոկ մատուռներ յանուն ճգնազգեաց մատուռներու նուիրագործեալ՝ փառաւորուած բարեպաշտական թանկագին նուէրներով և բիւզանդական ընտիր իկօնաներով (պատկերներով):

Բայց պարտէզիկներէն այս ընդարձակ չրջափակին մէջ չի նշմարուիր ոչ մէկ տունկ կամ կանաչութիւն ի բաց առեալ Հայր Սաբաի հռչակաւոր արմաւենիէ իր խակ ձեռքով տնկուած Լուբի ազռաւի մը քով, և երկու երեք նռենիներ, հաւիւ քանի մը բծամած հոզէն վեր բարձրացած: Ամէն տեղ ժայռ ու քար՝ որ կը դեղնին երբ արեւը կը ճառագայթէ և կը ճերմկին երբ հրաժեշտ կու տայ:

Երկու երկաթեայ պարսպատներու միջեւ, որոնցմէ կարող ենք ներս մտնել

ՏԱՐԵԿԱՆ Ե. ՉԻՄՇԻՏԻ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՐՈՋ ՈՒ ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ
ՀԱՅԵՐԵՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՕՐԱԹԵՐԹ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՏԱՐԵԳՐՈՅ
ՏՊԱՐԱՆ ՄԱՏՈՒՑԱԾ Ի ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ ՄԵՐ
1899 Տարի

ՆԱԽԱԳԱՀ ՕՍՄԱՆԵԱՆ

Ի ՄԱՀՈՒԱՆ ՆՈՐԻՆ ՍՈՒԼԹԱՆ ՀԱՄԻԴԻ

ՀԱՅԿԱԶՆԱՓ

ՕՐԱԹԵՐԹ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Հրատարակչատուն՝ Ալեքսանդրապոլ, Ս. Ստեփանոսի փողոց, տուն Ա. 1

Ստացուած ձեռագրերը չեն վերադարձուիր։ Անանուն նամակները չեն ընդունուիր։

Ընդունելութեան ժամերը՝ առաւօտեան 9-ից մինչեւ կէսօր։

Գինը տարեկան 6 ռուբլի, կէս տարուայ 3 ռուբլի, երեք ամսուայ 1 ռուբլի 50 կոպեկ։

Արտասահման՝ տարեկան 8 ռուբլի։

Առանձին համարը 5 կոպեկ։

Տարեկան բաժանորդագրութիւնը ընդունւում է միայն տարեսկզբից։

Յայտարարութիւնների համար վճարւում է 1 կոպեկ մէկ տողի համար։

Ընդունելութեան գինը տարեկան 1 ռուբլի։

Ընդունելութեան գինը տարեկան 1 ռուբլի։

Ընդունելութեան գինը տարեկան 1 ռուբլի

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ 1852

Տ՞Ք Ս. ԽԱՉԱՏՈՒՐԵԱՆ ԵՒ ՈՐԴԻ

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ-ԱՏԱՄՆԱԲՈՅԺՔ

396 ՄԵԾ ՓՈՂՈՑ ԲԵՐԱ 396

(Եանի էսթիքթան վայ յուրը, հետ Զըրասհանց փոխ)

Կատարելագործեալ գործիքներու միջոցաւ ամենաստուգիկ ջուրած ակռաներն ալ ատիպին կը լեցնեն. ցաւ չի տալը և խոտան վիրաբանութ պահմանաւ։

Նորահնար եղանակաւ նուրբ, ճարպկութ, և գիմացկուն արհեստական ակռաներ կը պատրաստեն, յար և նման բնականի, զրկի չեռաբուժին քաշ տալէն, ծամելէն, և ատոր ազատութենէն երաչիւորեալ։

Բերնի հիւանդութիւնք կատարելապէս կը բուժուին ինչպես նաեւ թմրեցուցիչ գեղերու և ամենակատարելագործեալ ազգանշերու միջոցաւ, առանց ցաւ առաջացնելու։

Ք. Գ. Հիւանդները կրնան գալ, (Փոխ- կէս ը) ինչպես նաեւ ամեն օր, (Փոխ- կէս երեկ) հիւանդ կրնդունին Բերայի գործատեղին։

Գաղբիւղացիք կրնան գիմել իւրեանց բնակարանն, Ք՞ 1 Թէլեֆոն ունին։

PAPIER FAYARD ET BLAYN

Կը բուժէ հարբուխը, կուրծքի բորբ բուժները, յօդացաւը, ճմլումը, վերք ևն։ Աննման դեղ այտուցներու և կոշտի համար։

Կը գտնուի բոլոր դեղարաններու մէջ. (փնտռել մեր ստորագրութիւնը)։

QUINA LAROCHE

Նիհար, տժգոյն և անորժակ չունեցող տղոց ու կիներու և հիւանդութենէ նոր ապաքինածներու համար, բան մը բժշկութեան, ամէնէն ազդու դեղը պողպատն ու քինինն է։ Պողպատը արիւնը կը յարմարցնէ և կ'ուժովցնէ. իսկ քինինը՝ ստամոքսին պաշտօնը կը դիւրացնէ։ ՔԻՆԱ ԼԱՐՈՇ, այդ երկու ազդու դեղերէն բաղկացած ըլլալուիր նմաններուն մէջ ամէնէն առաջինն ըլլալը կը հաստատէ այն 16,600 ֆրանքի պարգեւը զոր ստացած է Ֆրանսական կառավարութենէն։ Քինա Լարոշ կ. Պոլսոյ և գաւառներու դեղարաններուն և դեղի մեծաբանորներուն մէջ կը գտնուի։

LONDON & LANCASHIRE FIRE

ԼՈՆՏՈՆ ԵՒ ԼԱՆՔԱՇԻՐ ՀՐԴԵՀԻ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿ.

ՀԱՍՏԱՏԵԱԼ 1862Ի

ԴԱՄԱՄԱԳԼՈՒԽ 2,127,500 ԱՆԳԼ. ՈՍԿԻ

ԳՈՐԾԱԿԱՏԱՐ ՄԻՕՆԳԸՐ ՔԻՆՆԷՔԼ

Հէրպէ խան, թիւ 2—3, Վիլլոս փոյտ, Ղալաթիա

Առաջնակարգ Ընկերութիւն մ'է սա, իր առատաձեռնութեամբ, ճշդապահութեամբ և պատասխանատուութեամբ համբաւաւոր։

ՔՆՆԻ ԹԵՐՈՐ ՍԱՒԻՃԱՆՈՒ

ԿԱՂԱՆԴԻ ԵՒ ՇՆՆԴԱՆ ԱՌԹԻԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԳԻՐՔԵՐ

Նամակներ առ երիտասարդս, երես 131 գին 5 դահեկան։

Նամակներ առ օրիորդս, երես 126 գին 5 դահեկան։

Նամակներ առ նորապսակ ամուսինս, երես 144 գին 5 դահեկան։

Ապաշխոյ քրիստոնէութեան, երես 462 գին 2 դահեկան։

Մագումն քրիստոնէութեան, երես 406 գին 5 դահեկան։

Երգեր ու եղանակներ, երես 200 գին 3 դահեկան։

Ճամբորդութիւն (պատկերազարդ), երես 532 գին 8 դահեկան։

Մեծ ճշմարտութիւններ, երես 106 գին 2 դահեկան։

Ծովսնփոյ պատմութիւնը, երես 154 գին 4 դահեկան։

Նամակներ առ ընտանիս, երես 248 գին 4 դահեկան։

Նամակներ առ մայրս, երես 138 գին 2 դահեկան։

Կեանք և կենցաղ, երես 132 գին 2 դահեկան։

Քրիստիի Հին Նուագարանը (պատկերազարդ), երես 114 գին 2½ դկ.։

Կենդանաբանութիւն երես 283 գին 5 դահեկան։

Կը ծախուին Պայազիտ Հասանի Գրատան մէջ ի Ֆինճանճըլար Եօգուրլու։ 173

ՀԱ ՆԻՒ ԵՈՒՔ

ԿԵՆԱՑ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿ. Ս.մենահին Միջազգային Ընկ.ց կենաց վայ ապահովագրութեան Stockholm Sverige

Բարիզ 1 և 3 լի Բէյթիէ փողոց (Պուլվար տէ կ'Իտալիէնի անկիւնը)։ Ընկերութեան չէնքերն այժմ կը վերաշինուին, որով իր գրասենեակներն առժամապար փոխադրած են Նոդռ-Տամ տէ Վիքթուար փողոց Թ. 42։

1898 Յունուար 1ին ամբողջովին իրականացած երաշխաւորութեան պարտաստ գումարն է Մէկ Միլիարդ Ութ Սուն Միլիոն ֆր.։ Ապահովագրութիւն որ կր բանի՝ 4,545,160,943 ֆր.։ Ընկերութեան հիմնուելէն ի վեր՝ 1845՝ ապահովագրեալներու վճարուած՝ մէկ միլիառ 320 միլիոն։

1898ին հնդուն դրամով վճարելի չահերն են 14,400,000 ֆր., 1897ին 1,424,000 ֆր. աւելի։

Լա Նիւ Եորք ունի 300,000է աւելի անդամ, որոնք Ընկերութիւնը կը կազմեն, որոնց կրպատկանի Ընկերութիւնն և որոց կը վերաբերին Ընկերութեան բոլոր չահերը։ Եթէ մասնակից էք, և կամ ուզածնիդ չէք, խնամ չահկան է ձեզի համար ձանչնալ Ընկերութեան մասնաւոր կարգադրութիւնները։ Օրինակի համար մանրամասն տեղեկութիւններ ուզեցէք իրեու հասցեթարեր գործ ապահովագրութեան վրայ որ հարիրին չորս երաշխաւորեալ տոկոս ունի։ Նոյնպէս տարեվարներու ետ տրուելու ձեւով ապահովագրութեան վրայ, ի դէպ մահու որոշալ ժամանակամիջոցի մէջ։ Աւելի ընդարձակ տեղեկութիւններու համար դիմել առ

Տնօրէնութիւն ի Թուրքիա
Ֆ. ՈՒ. ՀՈՒԻԹՕԼ ԵՒ ԸՆԿ.
Քննիչ-Պատուիրակ
Ա. ՉՈՒՀԱՃԵԱՆ
Վերջնատ վաղոց Վիքթուիս խան Ղալաթիա

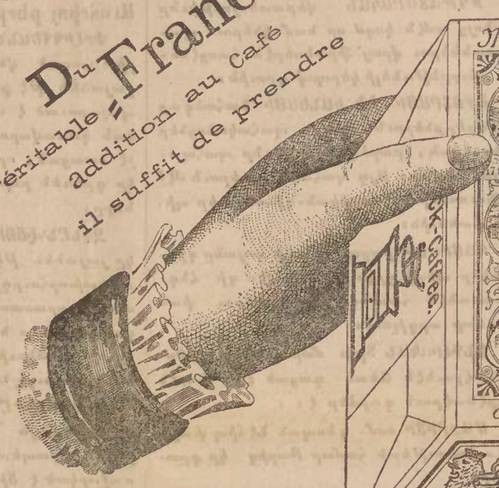

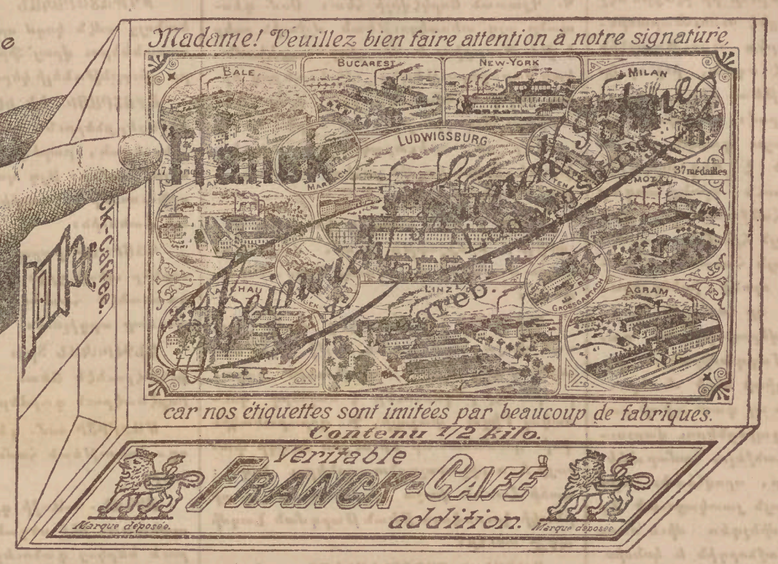

des autres succédanés du café, parce-que le véritable =Franck= addition au café est reconnu
1.) plus fort, 2.) plus riche en couleur, 3.) il rend davantage, — 4.) est meilleur-marché,
en outre 5.) a plus de goût et enfin n'est point trop amèr.

Pour Café =noir= ajouter: à 4 cuillerées de café colonial-1 cuillerée de =Franck=
„ „ =au lait= „ „ 3 „ „ „ „ 1 „ „ =Franck=

D. X. 598 Mz. 7 I.

ՌՕՍԻԱ

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻԻՆ

1881 Մարտ 20 ի կայս. իրատեով արտօնեալ Ընկերութեան կեդրոնատեղին Բէթերսպուրկ Ընկերութեան ապարանքը, Մեծ Մորսքայա 37 Ապահովագրութեանց ճիւղեր ՀՐԴԵՀ.— ԿԵՒՆՔ.— ՈՒԱԴՐՈՒԹԻԻՆ.— ԱՐԿԱԾՔ։

Ընկ. դրամագլուխ ամբողջովին վճարուած	10,00 0,000 ֆր.
Երաշխաւորութեան գումար	82,500,000 „
1895 ի հասոյթ	25,000,000 „
1881 էն ի վեր Ընկերութիւնը իր ապահովագրեալներուն վճարած է մօտ	100,00 0,000 „

Ընկերութեան քննիչ ի Կ. Պոլիս
Ա. ՀԻՒՐՄԻՒԶ

Ընդհ. Գործակալ Թուրքիոյ համար
ԹԵՕՈՏՕՐ ԲԼՔԲԻՆ

ՕՍՄ. ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԴՀ. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՄՆՈՒԱԾ Վենեփւան Սուլթանին Կայսերական Իրատեով

Որ կր կրէ 2/14 Օգոստ. 1892 թուականը (20 օգոստ 1310)

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Հրդեհի, արկածներու, փոխադրութեանց եւ կեանքի վրայ

Ընկերութեան կեդրոնատեղին Կ. ՊՈԼԻՍ եէնի խան, Քարաքէօյ Ղալաթիա 194

ԹՈՄԱՍ ՈՒԻԼՍՕՆ

ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ԿԱՐԳԻ ՇՈՓԵՆԱՒՃ

Ընդարձակ Հրդ., Կ. Պոլսոյ և Օթէլլոյէ

Անուանք	Թօնօ	Անուանք	Թօնօ	Անուանք	Թօնօ	Անուանք	Թօնօ
Ալպանօ	1069	Գօմօ	1497	Գօզօ	1011	Մալմօ	724
Ալէքթօ	3607	Գօնկօ	2906	Դրօտնօ	1695	Մարէնկօ	2273
Անճէլօ	1541	Գօրսօ	895	Ֆիրօ	775	Մարդէլլօ	3709
Արիօստօ	2377	Տիտօ	4811	Հիտալկօ	1581	Միքատօ	3557
Պասանօ	182?	Տօմինօ	987	Հինտու	3720	Միլօ	1057
Պօռտինօ	1264	Տուրօ	2383	Հօրաղօ	3600	Մինդէպէլլօ	1735
Պրսմօ	1076	Տրաթօ	1713	Հումկէր	596	Մուրիլլօ	2419
Պրինօ	841	Տիամօ	504	Իակօ	2354	Նէրօ	1083
Պըֆֆալօ	4431	Իպրօ	2464	Իտանօ	5540	Օհիօ	4100
Գէյրօ	1671	Իլտօթատօ	1520	Ձիւնօ	1080	Օննըարիօ	4036
Գալիբատօ	1337	Իշաղօ	1481	Ֆլէտօ	1053	Օրլանտօ	1535
Գամէօ	1244	Ֆիտօ	954	Ֆօլթինօ	2307	Բալէրմօ	1637
Գազօ	1094	Ֆինլանտ	1828	Ֆօմինօ	1700	Բօլօ	510
Զիրակօ	2729	Ֆլամինկօ	849	Լէօ	1053	Բրայնօ	2229
Սիսէրօ	1834	Ֆրանչիսքօ	4582	Լէգանդօ	2272	Բհ...	1663
Գլիօ	2697	Կալիլէօ	3060	Լիվօռնօ	1643	Բօլլօ	1613
Գօլօրատօ	4233	Նիդանօ	1248	Լօրէնցօ	3191	Բօմէօ	1789

Մէյթօտօ չոգենաւը, նաւապետ Գլդ, ընդհանուր վաճառքով Հոլէն հոս հասած է։
Մաքլէյօ չոգենաւը, նաւապետ Ճօնսըն, ընդհանուր վաճառքով այժմ կը բեռնաւորի ի Հոլ և ամսոյս 11ին պիտի մեկնի ուղղակի Գլիս գալու համար։
Դիմել առ Ֆ. Վ. ՎԻՒԹՕԼ և ԸՆԿ.
Ռուիթոլ խան
ՃԷՄՍ ՄՈՍ և ԸՆԿ.
568 31, Ճէյմս Սթրիտ Լիվըրփուլ

COMP RUSSE

NAVIGATION A VAPEUR ET DF COMMERCE

ՌՈՒՍԱԿԱՆ ՇՈՓԵՆԱՒՃԱՅԻՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Շարժուան երթեւեկութիւնք

Գշ. 5՝17 Օտէսա ժամը 4ին յետ միջօրէի։
Դշ. 6 18 Իզմիր, Բիրէ, Ազեքսանդրիա ժամը 10ին միջօրէէն առաջ, Տաղորոգալցեալ Ազեքսանդրիա, Բորտ-Սաիտ, Եաֆա, Պէյրութ եւ Բիրոս)։
Եշ. 7՝19 Օտէսա ժամը 10ին միջօրէէն առաջ։
Եշ. 7՝19 Ինեպօլու, Սինոպ, Սամսոն, Օռտու, Կրասոն, Տրապիզոն, Ռիզէ եւ Փազում ժամը 1ին յետ միջօրէի։
Ուր. 8.20 Օտէսա ժամը 4ին յետ միջօրէի։

ՄՈՍ

ՇՈՓԵՆԱՒՃԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Լիվըրփուլ, Գլազկօ, Մինճըսթըր և Մոլ- Մոսի գիծ [illegible]

Անուանք	Թոնօ	Անուանք	
Շամէա	3000	Թիպս	250
Ղանիս	3000	Նէբթիս	340
Թէյսըը	3000	Օսայրիս	225
Քեռնորուս	3000	Թէյա	225
Ֆարոս	3000	Ութինըս	300
Ցամանլի	3000	Կասըրկի	150
Գարթօքթօ	2500	Նիւէն	150

Դիմել առ Ֆ. Վ. ՎԻՒԹՕԼ և ԸՆԿ.
Ռուիթոլ խան
ՃԷՄՍ ՄՈՍ և ԸՆԿ.
568 31, Ճէյմս Սթրիտ Լիվըրփուլ

ՓՕՍՓԱԹԻՆ ՓԱԼԻԻԷՌ

Փորձիկ տղաքները սնուցանելու եւ անոնց ապագայ առողջութիւնը ապահովելու համար, երբ վեց ամսու բլլան ՅՕՍՓԱԹԻՆ ՅԱԼԻՒԴՈՎ կրնան սնուցանել զանոնք. ՅՕՍՓԱԹԻՆը շօքոլայի նման խիտ հաւեղ է եւ քաղցրահամ եւ ադատաբոյ կարգի աննդարար. տղաք մեծ ախորժով կուտեն զայն եւ քանի ուտեն այնչափ կը սնանին կը զօրանան, շուտով ոտքի կ'ելնեն, եւ փորրիկներու յատուկ շատ մը հիւանդութիւններու կը դիմադրեն։ Այս սննդարար ուտելիքը տղոց ոսկրները զօրացնելու մասնաւոր յատկութիւն մը ունի եւ միանգամայն կը փրկէ զանոնք փորրիկներ ուն համար յանախուդեպ եղած փորհարուածներէն։ մեծ ապէս կը նպաստէ ակռաներուն շուտով եւ անվտանգ բուսնելուն։ Հազարաւոր փորձեր կը հաստատեն որ ՅՕՍՓԱԹԻՆ ՅԱԼԻՒԴՈՎ սնանող տղաք առողջ, զօրաւոր եւ ուժեղ մարդիկ կ'ըլլան ապագային։

Տղոցմէ զատ, ամէն հասակէ անձինք շօքոլան եւ կաթով սուրճի տեղ այս պատուական ՅՕ ՅԱԹինը զործածելով, մեծապէս նպաստած կ'ըլլան իրենց առողջութեան։ Ամէն մեծ նպատաւոր ճաշարաններու, դիպազործներու եւ դպրոցներու համար կը գտնուի։

Անոնք որ կանխահոգութիւն ունենալ կ'ուզեն իրենց զաւակներուն մասին, անհրաժեշտ որ ՅՕՕ ԱԹին ՅԱԼԻՒԴՈՎ սնուցանեն զանոնք։

155 31—44

ՇՈՓԵՆԱՒՃԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ և ՄԱՐՈՔԵԱՆ

Ն ԲԱՓԼ ԵՒ ԸՆԿ

Մարսիլիայէ և Պօրտօ Վեկրօ Ֆրանսական Ֆրանսական Ալճերիոյ Ֆրանսական

ԺԱՄԱՆՈՒՄԻ

Ծանուկ. 23 Մէյնէրէլ Անաօլուի եզերքէն, Մեկնումի

Ծանուկ. 24 Մէյնէրէլ Մարսիլիա ուղղակի Բարիզ-Լիոն-Մարսիլիոյ երկաթուղեա ղեւորութիւնեն ի միասին առնելով

Ա. կարգ 245 ֆրանք
Բ. „ 175 „

Ո—ղղուիլ և տարեք ո—ղեւորութիւն

Նաւագնեզեր, ուղեւորութեան և այլ տեղեկութեանց համար

Դիմել առ Ֆ. Վ. ՎԻՒԹՕԼ և ԸՆԿ.
ՔԻՄՈՔԻ ԲՐՈՒՆԻ
Թոփհանէ, քարաքին վրա

Արտօնատէր ԶԱՐԵՀ ԵՈՒՍՈՖԵԱՆ

«ԱՐԵՒԵԼՔ»ի ԹԵՐԹՕՆԸ (136)

ԷՄԻԼ ՈՒԻՇՊՈՒՌ

ԱՐՈՒԱՐՁԱՆԻՆ ՏՂԱՆ

Գ.

ՄԱՏԸՐ ԼԱՆՆԼՕՃԻՑ ՇԱՀԱՏԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Վայրկեան մը մէջ, վայրակի կամ չանթի արագութեամբ ինքզինք արթընցած դատ։

Ա.յսպէս ալարհոսած հին մարդն անդեալին խանդը վերսին կը գտնէր։ Ագահութիւնը եւ կը քաչուէր վաւաչական իղձերուն առջեւ։ Բայց այս վիճակը վայրկենական խեղդուքամ մ'եր զգայութեանց գրգռութենէն յառաջ եկած։ Ոսկիին սէրն, ամենէն սարսափելին, այնպիսի քաղցկեղ մ'է որ երբէք չի կրնար բուժիլ։

Նիւթական տպաւորութեանց աղդեցութենէն ընկճեալ, Պլեռօ արդէն կը տեսնէր իւր ձեռքն անցուցել աղջիկը։ Ամէն տեղ և ամէն ժամանակ, չարութեան ամէն ստահճաններուն վրայ, Պլեռօ սրիկայ մ'եր միշտ։

Սակայն իւր վրայ ճիգ մ'ընելով՝ աղջկան մօտը գնաց։

—Ձիս կ'ապասէիք. բաւ ունգային ձայնով մը և բռնաղբօսեալ ժպիտով։

—Ձեր գալը ծանուցին ինձի, պարոն, և անհամբերութեամբ կր փափաքիմ գիտնալ թէ ինչ պիտի ընէք ինձի։

—Անշուշտ ըսին ձեզի թէ վախնալու բան մը չունիք։

—Բայց ադով չհանգարտեցաւ սիրտս, պարոն։ Անլուր բռնութիւն մ'եղաւ ինձի, և մէկէն աւելի պատճառներ ունիմ վախնալու։ Ձիս բանտարկած են այս սենեակին մէջ, կը հարցընեմ, պատասխան չեմ ստանար. նամակ մը գրել կ'ուզեմ, թող չեն տար։ Վայրագ յանդգնութեամբ ձեղնէ առեւանգուած, ազատութենէս զրկուած, արդելափակ եղած, կնոջ մը հսկողութեան տակ, որ պարկեշտութեան և բարեսրտութեան երեւոյթներու տակ այնպիսի զգացումներ կը ծածկէ, որ զզուանք կ'ազդեն ինձի, և պարզապես թշնամական են, իրաւունք չունիմ գանգատելու, պարո՛ն, ըսէք ինձի, իրաւունք չունի՞մ վերջապես իմ՝ նպատակը, ինչ են ձեր դիտումները։ Կ'ուզեմ գիտնալ։

—Գաղտնիք մը կայ զոր դուք պէտք չէ դիտնաք, օրիո՛րդ։ Առանց դիտնալու. այնպիսի ծանր չահերու կը դպչիք, որոյմէ կախում ունին քանի մը ընտանիքներու անդորրութիւնը, բազդը, և թերեւս իսկ պատիւը։ Դուք չեիք կրնար աւելի երկար ձեռ տալ առջեւ Մօրանի տան մէջ. հետեւաբար բռնութիւն դործածել պէտք եղաւ ձեզ անկէ դուրս հանելու համար։ Հաւատացէք. օրիորդ, սոսկալի պէտք մ'եր՝ պարագաներէն պահանջուած։

Պլեռ ապշութեամբ Պլեռօի կը նայէր։

—Բայց ես բան մը չեմ, դոչեց, խեղճ աղջիկ մ'եմ. ի՞նչպես կրնամ ընաս տալ մարդու։

—Չեք կրնար հասկընալ հիմա, պատասխանեց Պլեռօ ժպտելով, օր մը թերեւս կրնանք բսել ձեզի։

—Մինչեւ ղիս հոս երկար ժամանակ պահելու դիտաւորութիւն ունիք։

—Օ՛, հնար եղածին չափ քիչ ժամանակ. բայց ապատութենէ դաս, որ չի կրնար տրուիլ ձեղի, կը խնդրեմ որ այս տունը ձերը համարիք. դուք տիրուհի էք հոս և տիկին Սօլանժ ալ ձեր պատուհին է։

—Իմ բանտապա՞ն, պատասխանեց աղջիկը դառնութեամբ։

—Վասն զի դուք ինքզինքիդ անպատճառ բանտարկեալ մը կը համարիք. ինչ որ ալ ժամածէք իմ վրայ, օրիո՛րդ, ես ձեզի թշնամի չըլլալէ դատ՝ ձեր լաւագոյն և ամենէն աւելի անձնուէր բարեկամն եմ. կ'երդնում ձեզի։ Ցիրաւի չատ կը ցաւիմ հիմա այն բռնութեան վրայ զոր գործածելի ձեղի դէմ։ Բայց ինչպես արդէն ըսի, հարկ էր։

Հեգնական ժպիտ մ'անցաւ աղջկան չրմունքին վրայէն։

—Ես քանի մը հոգի միայն կը ճանչեմ փարիզի մէջ, ըսաւ, բարեկամներ որք կը համակրին ինձի, և իմ անյայտանալս անշուշտ մեծ մտահոգութիւն պատճառած է իրենց. գոնէ իմոյ որուսի ինձ նամակ գրել անոնց, որպէս զի հանդարտի սիրտերնին։

—Ցետնետք քանի մ'օրէն. առայժմ վտանգաւոր է։

Պլեռ չկրցաւ այլ եւս բռնել ինքզինք։

—Նողկալի՛, սոսկալի՛ բան, դոչեց։ Բայց զգուշացէք, պարո՛ն, զգուշացէք. որչափ և գօրաւոր ըլլաք դուք, գիտցէք որ արդարութիւն մը կայ ամենուն համար, արդարութիւն մը, որ կանուխ կամ ուշ կը գտնէ յանցաւորն և կը պատժէ ոճիրը. ես չեմ խաբուիր ձեր կեղծապատիր խօսքերէն. դուք որոգայթ լարել կ'ուզէք ինձի, կ'զգամ, կը գուշակեմ. այո՛, նոր վատութիւն մը կը խորհիք։ Բայց Աստուած չի լքաներ զիս, ուժ կուտայ ինձի, և եթէ ինքզինքս մեռցընել իսկ պէտք ըլլայ ձեր աչքին առջեւ, կը մեռցընեմ, և անձնատուր չեմ ըլլար ձեղի, կը հասկընաք...։

Պլեռօ ուսերը ցնցեց.

—Ձեր տարիքն ունեցողը կը սիրէ ապրիլ, ըսաւ, կ'ուզէ ճանչել գոնէ մասամբ՝ այն ուրախութիւնները զոր ապագան կը խոստանայ։ Բայց ես նորէն կը կրկնեմ. թէ դուք վախնալու բան մը չունիք. ոչ մէկ որոգայթ կայ ձեղի դէմ լարուելիք։ Միայն թէ ըրեք նուիրեան գիմելէ զգուշացէք, որովհետեւ ան ծգտում է, չանացեք հետ թեամբ վարուիլ. նէ՛ն կրնայիք վտանգ մ'ըլլալ թէ ինձի և թէ ուրիշներու համար. բայց այսօր ձեռքիս մէ՛ն է.ք. գիտցէք որ եթէ չակս պահանջէ, ոչ մէկ բանէ կը քաչուիմ. գիտցէք նաեւ թէ իմ կամքս անպարտելի է. գիմացս չի ճանչեր։ Հիմա ձեղի տալիք միակ խրատս այս է. համբերութիւն։

—Երբեք, գոչեց Քլեռ զօրեղ ձայնով մը. չեմ ուզեր կենալ այս տան մէջ. ուր ինչ որ կը լսեմ, ինչ որ կը տեսնեմ, սարսափ և սոսկում կ'պղչէ ինձի։

Եւ ոտքի վրայ եղաւ դոդալով, աչերն հրացայտ, և վազեց դէպի պատուհանը։

Պլեռօ՝ գուշակելով անոր գիտաւորութիւնը, իսկոյն ցատկեց քովը հասաւ և մէջքէն գրկելով՝ չթողուց որ ինքզինք վար նետէր։ Քլեռ յուսահատ ճիչեր կ'արձակէր։

Պլեռօ զայն քաշեց սենեակին միւս ծայրը տարաւ, ուր կքեցաւ ինկաւ տախտակամածին վրայ։

Աղջկան ազաղակը լսելով, Սօլանժ վազեր սենեակին դուռը կէս մը բացեր էր։ Պլեռօ նշան ըրաւ որ ներս մտնէ, և ինքը գնաց նախ պատուհանը գոցեց, յետոյ դարձաւ եկաւ Քլեռի քով, որ սոսկալի չղաձգութեամբ կը դալարէր։

—Պատուհանէն վար նետուիլ ուզեց. ըսաւ իւր հմախոհին։

—Արդէն այս առտու ալ այդ դիտաւորութիւնն ունեցաւ, պատասխանեց Սօլանժ։

(Շարունակելի)